

MLADE BRAZDE

Leto: 2017

Številka: 65

BIOTEHNIŠKI
CENTER NAKLO
SREDNJA ŠOLA

Mlade brazde,
glasilo BC Naklo – Srednja šola,
Štrahinj 99, 4202 Naklo

Uredniški odbor dijakov:
Urša Humar, Ana Mestnišek Mubi,
Jagoda Štilec in Vanja Valjavec

Mentorica:
Marcela Koren

Fotografija z naslovnice:
Matej Vreček

Na fotografiji:
Nives Istenič, 3. L in Tina Ferjan, 3. M.

Avtorji fotografij:
dijaki in profesorji BC Naklo

Tiskano v Tiskarni Oman,
900 izv., januar 2017

Erasmus+

Erasmus+

“Izvedba tega projekta je financirana s strani Evropske komisije. Vsebina publikacije je izključno odgovornost avtorja in v nobenem primeru ne predstavlja stališč Evropske komisije.”

Uvodnik

Dragi bralci, bralke!

Dobrodošli v novem koledarskem letu. Želimo vam obilo sreče, zdravja in uspeha.

Stopili smo v drugi del šolskega leta. Naj vam krajši odmor od kontrolnih nalog okoli konference služi kot čas za zagon in nizki start v še uspešnejše polletje.

Poleg številnih kontrolk in izzivov nam letošnje šolsko leto prinaša tudi nove izmenjave in ekskurzije v tujino. V tej številki je poudarek na preteklih, na tem mestu pa bi vas radi tudi spodbudili k prijavi na prihajajoče. Verjemite, spleča se in ne bo vam žal.

Vaše uredništvo

Vanja Valjavec, Jagoda Štilec, Urša Humar in Ana Mestnišek Mubi.

Estonija

Konec šolskega leta 2016 smo učenci iz različnih programov BC Naklo odpotovali na desetdnevno izmenjavo v Baltsko državo Estonijo, v okviru projekta Erasmus+.

Pustolovščina na sever se je začela 29. maja zgodaj zjutraj; naš cilj je bila vasica Luua, 250 km južno od glavnega mesta Talin. Ko smo prispeli tja, smo se nastanili v dijaškem domu za odrasle blizu gozdarske šole Luua. V času izmenjave smo imeli voden ogled

šole in gozda, pomagali smo v majhnem živalskem vrtu, obiskali živalski park in nekaj okoliških barij, saj je država prekrita z ledeniški jezeri. Pomagali smo v šolski drevesnici, kjer smo pripravljali rastline za prodajo.

V petek smo imeli lep in naporen celodnevni izlet s kanuji po tamkajšnji reki, v soboto pa smo obiskali bližnje mesto Tartu, kjer imajo več kot tristo let staro univerzo. Tam smo se preizkusili v hiši eksperimentov in si ogledali ledeniški center, kjer so zaradi posledic globalnega segrevanja Božička namesto na saneh predstavili med sad-

nim drevjem.

V popoldanskem času smo večkrat igrali odbojko s tamkajšnjimi študenti, spoznali nove igre s katrami in osvežili stare.

Spoznali smo novo deželo, o kateri nismo veliko vedeli. Ves čas smo preizkušali praktične večine našega bodočega poklica, pri čemer sem zelo uživala.

Na žalost se vse enkrat konča in tudi naše izobraževanje se je. Ko smo z letalom prileteli na letališče v Sloveniji, smo v mislih obnovili doživetja. Ugotovili smo, da je kljub lepotam in zanimivostim tujih dežel, še vedno najlepše doma.

Š.J.

NORVEŠKA – Bodi eno z naravo!

Tudi v letošnjem letu smo se dijaki BC Naklo v okviru projekta Erasmus+ odpravili na izmenjavo na Norveško. Že prvi dan smo opazili, da Norvežani resnično živijo in dihajo z naravo.

Iz teorije v prakso

V času izmenjave smo se pridružili pouku sovrstnikov podobnega izobraževalnega programa s področja naravovarstva in opazili, da dijaki opravijo veliko več praktičnega dela kot mi. Tri dni na teden preživijo zunaj v naravi – ne glede na vreme! ☺ Učijo se preživetvenih spretnosti v naravi, orientacije, lova, ribolova, različnih športov, timskega dela, ipd. Njihov moto je: "Leave no trace," kar pomeni "Ne puščaj sledi." S tem želijo povedati, da moramo naravo ohranjati takšno, kot je – izkoristiti njene dobrine, a ji pri tem ne škodovati.

Znaš preživeti v naravi?

Čeprav smo imeli ob prihodu na Norveško občutek, da bi se v naravi že nekako znašli, smo med poukom ugotovili, da nam manjka kar nekaj znanja s tega področja. Naši norveški sovrstniki se naučijo prav vsega, iskanje pri-

mernega netiva, sekanja drv, postavljanja kurišča, kurjenja ognja, orientacije, postavljanja bivakov, različnih vozlov, iskanja hrane v naravi, lova, ribolova ... Vseh veščin se učijo tako fantje kot tudi dekleta, ki so za tovrstne dejavnosti pogosto veliko bolj zagreta. Dijaki so za učenje zelo motivirani, skoraj nikoli v njihovih rokah ne vidiš mobilnih telefonov ali slišiš besed: "Tega ne bi rad delal. Ne da se mi ..."

Pri delu morajo biti samostojni. Večkrat letno gredo na večdnevno odpravo, kjer se morajo sami orientirati in preživeti v naravnem okolju, npr. v gorah morajo preživeti na ledeniku.

Ekstremno!

Voss je znan kot prestolnica adrenalinskih športov, kar se odraža tudi v programu naravovarstva na šoli Voss Jordbruksskule. Dijaki se učijo plezati, gorskega kolesarstva, vožnje s kajakom in raftom, smučanja, turnega smučanja, teka na smučeh, vodenja skupin po ledeniku, ipd. Poleg tega se učijo tudi, kako se rešiti iz kriznih situacij, npr. enkrat v času šolanja z vso opremo namenoma padejo v zamrznjeno jezero, da se izurijo v reševanju iz te situacije.

Naši vtisi

Všeč nam je sistem šolanja, ki smo ga izkusili na Norveškem in bi z veseljem videli, da bi se tudi v Sloveniji naše učilnice večkrat prestavile v naravno okolje. Z izmenjavo smo pridobili ogromno, spoznali smo, kako široko je naše strokovno področje in koliko različnih načinov zaposlitve nam nudi.

Tjaša Jenko, Tjaša Trček, Sara Žagar in Kristjan Čadež

Kmetovanje po Norveško

Med 23. oktobrom in 3. novembrom 2016 smo bili dijaki kmetijsko-podjetniškega tehnika na Norveškem v okviru projekta Erasmus+. Med praktičnim delom smo lahko opazovali razlike in podobnosti med našim in njihovim delom.

Pridelava mleka

Prve razlike smo opazili pri molži, ki smo jo opravljali na delovišču v bližini Vossa, ob pogovoru z našim mentorjem Knutom. Kmetje sami doma ne predelujejo mleka, ampak ga oddajo v velike mlečnopredelovalne obrate (tovarne). Prav tako ga doma ne prodajajo, ker je to prepovedano, ljudje pa tudi bolj zaupajo trgovinam.

Način molže poteka podobno kot v Sloveniji, veliko ljudi uporablja molžišče, vse pogosteje pa se pojavlja tudi robotska molža.

Krmljenje

Zaradi neugodnih vremenskih razmer kmetje za krmo težko pridelajo kaj drugega kot travne in deteljne hibride. Koruzne silaže sploh ne poznajo. Opazili smo, da zaradi pomanjkanja pri izbire krme za nadomestek hranilnih snovi uporabljajo razne industrijske ostanke, kot so npr. star kruh, pivski slad, ipd.

Gozdarstvo

Sečnja gozdov na Norveškem je veliko bolj avtomatizirana kot v Sloveniji, sami postopki dela pa so enaki. V večini uporabljajo traktorje znamke John Deere.

Obrezovanje parkljev

Na Norveškem obrezovanje parkljev poteka trikrat letno, za vsa živino naenkrat. Opravlja ga strokovno usposobljen delavec, ki pri svojem delu uporablja napredno mehanizacijo. Videli smo, kako poteka celoten postopek z modernim stolom za obrezovanje parkljev.

V Sloveniji ta postopek poteka bolj mehansko, več je ročnega dela.

Poljedeljstvo

Zaradi neugodnega, mrzlega podnebja je v tem delu Norveške poljedelstvo manj razvito. V Sloveniji ga je bistveno več, večina pridelkov se uporabi za krmo živine.

Ribogojništvo

Zaradi velike količine vode, tako slane kot sladke, imajo Norvežani zelo dobro razvito področje ribogojništva. Večino ribogojnic je postavljenih v naravno okolje; v fjarde (morje), jezera, reke. Malo je takšnih, ki za gojenje rib uporabljajo bazene. Eden izmed njihovih glavnih ciljev je zmanjšati negativne vplive gojenja rib na okolje, torej zmanjšanje onesnaževanja, kar dosežejo z ribogojnicami v naravnem okolju.

Najbolj znan in za Norveško značilen proizvod ribogojnic je losos.

V Sloveniji večino ribogojstva poteka v bazenih, izven naravnega okolja.

Kje bomo novo znanje in spretnosti lahko uporabili?

Večino pridobljenega znanja bomo najprej uporabili pri delu doma na kmetijah, pa tudi v šoli ter v širši družbi. Naučili smo se veliko novega, si pridobili novih izkušenj, ki so nas obogatile tako strokovno kot tudi osebnostno.

Janez Suhadolnik, Janez Rakovec in Kaja Štrubelj

Zgodovina izmenjav s poljskim mestom Nakło

Občina Naklo je že kar nekaj let povezana z občino Nakło nad Notecią, zato smo za krajšo razlago o tem poprosili človeka, ki je na nek način kriv, da se je ta povezava začela in obdržala toliko časa - Ivana Megliča.

Kako se vse skupaj začelo?

Začelo se je v letu 1998, ko se je g. Pawel Wyczanski vračal z dopusta na Hrvaškem. Zgolj slučajno se je peljal skozi Naklo. Pri krajevni tabli Naklo se je ustavil, obnjo postavil svojo ženo in oboje skupaj fotografiral, nato se je napotil na občino in povprašal po veterinarju v Naklem. Na občini so ga

napotili do Draga Sokliča, veterinarja iz Strahinja. Ko se je vrnil domov, je v svojem lokalnem glasilu objavil članek: Po poteh Krištofa Kolumba odkril Naklo nad Savo. Savo je omenil zato, ker je ime Notecią ime tamkajšnje reke, torej Nakło nad Notecią. Po tem članku sta se zganili obe občinski upravi in v letu 2000 je bila podpisana pogodba o prijateljstvu med obema občinama.

Kdaj se je v to zgodbo vključil BC Nakło?

Najprej sta intenzivno sodelovanje gojili Osnovna šola Naklo in Osnovna šola št. 4 iz Nakła nad Notecią. Glede na to, da gre za kmetijsko področje

Poljske, smo goste vedno peljali na šolsko posestvo v Strahinj. Delegacija iz prijateljske občine je prišla tudi na slovesno otvoritev nove šole v Strahinju in takrat so se začeli pristrčnejši odnosi med šolo v Strahinju in Poljaki. V letu 2010 smo skupaj s profesorji in vodstvom BC Nakło pripravili prvi obisk dijakov na Poljskem. Obiskali smo občino, okraj in seveda Srednjo veterinarsko šolo v Samostrzelu. Takrat

Poljska

In že sta bila tukaj nedeljsko jutro 17. 4. 2016 in avtobus, napolnjen z 22 dijaki in dvema profesoricama BC Naklo, ki je odšel na štirinajstdnevno izmenjavo na Poljsko v okviru projekta Erasmus+.

Pot nas je vodila čez Ljubelj, Avstrijo in Slovaško. Kmalu čez slovaško-poljsko mejo smo se ustavili v neverjetnem mestu, imenovanem Krakow. Tam smo videli veliko cerkva, čudovito palačo, pokrito tržnico in še mnogo drugega; mislim pa, da si bomo vsi najbolj zapomnili vodiča, ki nam je med ogledom strastno razlagal, kako se je Poljska spremenila po osamosvojitvi od Sovjetske zveze.

Popoldne je sledil nekoliko resnejši del dneva. Odšli smo v koncentracijsko taborišče Auschwitz. Takoj po vstopu smo zagledali napis: "Arbeit macht frei" in dojeli, da gre zares. Najprej smo si ogledali Auschwitz I. Ta del je najstarejši in zgrajen iz značilnih opečnatih stavb. Videli smo notranjost hiš ter kaj je ostalo za ljudmi, ki so v Auschwitz prišli v zadnjih tednih pred osvoboditvijo. V drugem delu smo se odpeljali v Birkenau. Lahko smo videli ostanke plinske celice, spomenik posvečen vsem žrtvam, vagoni, v katerih so prevažali ljudi ...

Naslednji dan smo se poslovili od Krakowa in zanimivega hostla Goodbye Lenin, v katerem smo bili nastanjeni. Odšli smo proti Naklu, kjer so nas po dnevu vožnje sprejeli z velikimi nasmeški na obrazih in nam razkazali svoje prisrčno malo mesto. Kasneje so nas še slovesneje sprejeli v mestni marini. Na tem mestu je potrebno

omeniti tudi to, da so nas neprestano obdajali fotoaparati in kamere, zaradi česar smo se počutili kot slavne osebe v Hollywoodu.

Med izmenjavo smo imeli veliko ekskurzij v razna poljska mesta.

Prvo je bilo Gdansk, obmorsko mesto z velikim pristaniščem. Med drugo svetovno vojno je bilo popolnoma uničeno, a so ga uspeli obnoviti. Danes je mesto res vredno ogleda.

Druga ekskurzija nas je popeljala v Torun, rojstno mesto Kopernika, poznano tudi po slavnih torunskih medenjaki. Je zelo staro srednjeveško mesto, kar se vidi na vsakem koraku.

Na zadnji ekskurziji smo spoznali Bydgoszcz, kjer smo obiskali živalski vrt, se peljali s kočijo in si ogledali nekaj farm.

Nekaj prijetnih dni smo preživeli tudi na šoli. Peljali so nas s traktorjem, nas učili, kako se dela venčke iz rož, sadili smo zelišča, ugotavljali, če je piščanček v jajcu živ in še mnogo drugega.

Zagotovo pa si bomo to izmenjavo zapomnili predvsem zaradi druženja; tako pri skupinskih športih, kot tudi z

družinami poljskih dijakov. Razumeli smo se zelo dobro in vedno se je nekaj dogajalo.

Za konec smo si na poti domov ogledali še Češki Krumlov, zelo majhno mesto, ki nekoliko spominja na Škofjo Loko. Tu stoji drugi največji grad v Evropi, mi pa smo se, poleg ogleda le-tega ter dobrega kosila, odpravili tudi v labirint iz ogledal.

Morda je prav, da se na tem mestu zahvalim vsem, ki so poskrbeli za nas: poljskim gostiteljem, šoferju in našim profesorjem.

Naša izmenjava se je prehitro končala in srčno upam, da ni bila zadnja!

P. M.

so se harmonikarji iz BC Naklo odlično odrezali in poželi mnogo navdušenja. Vse skupaj je vodilo v nadaljevanje uspešnega sodelovanja.

Ali ste še vedno povezani s Poljsko?

S prijatelji na Poljskem sem seveda še vedno povezan. Odlične odnose imam z g. Wyczanskim, s katerim se redno srečujemo na Skypu in vsaj enkrat letno tudi v živo, bodisi v Sloveniji ali

na Poljskem. Prav tako se večkrat slišim s starostjo (načelnikom okraja), g. Milovskim. V navezavi sem še z županom Nakla nad Notecią in pa seveda z našim častnim konzulom v mestu Torun g. Walzakom.

Kolikokrat pa ste že bili tam?

Do danes mi je uspelo sedemkrat obiskati prijatelje na Poljskem.

Imate kakšne posebne načrte za prihodnje sodelovanje z Naklom?

Kakšnih posebnih načrtov nimam, bi si pa zelo želel poglobiti sodelovanje, saj gre za dva zanimiva kraja, ki sta dovolj med seboj oddaljena, da sta različna in prav zato zanimiva. V zadnjih 15 letih je s tem sodelovanjem in z izmenjavami osnovnošolcev, srednješolcev, kulturnikov, športnikov, gasilcev ... naše kraje spoznalo preko 200 Poljakov. Tudi preko 200 Slovencev je obiskalo kraje na Poljskem. Na tem je potrebno graditi in nadgraditi tudi na drugih, predvsem gospodarskih področjih.

Gospodu Megliču se zahvaljujemo za podarjen čas in upamo, da se prijateljstvo ohrani čim dlje.

M. P.

EMA KLINEC – mladinska olimpijska prvakinja v smučarskih skokih 2016

Ema Klinec je 18-letna smučarska skakalka iz Poljan nad Škofjo Loko. Je članica smučarsko skakalnega kluba Alpina Žiri in dijakinja 3. letnika Biotehniškega centra Naklo smer živilsko-prehranski tehnik.

Pozdravljena Ema, zimska sezona je bila zate zelo uspešna. Nate smo zelo ponosni in bi te želeli bolje spoznati. Zato bi te prosili za nekaj odgovorov.

Kdaj si začela skakati?

Začela sem leta 2004, torej pri 6-ih letih.

Kaj te je navdušilo za treniranje smučarskih skokov?

Navdušila sta me brat in sestra, ki sta skoke trenirala že pred mano.

Sedaj treniraš že 12 let, kaj šteješ med svoje največje uspehe?

Največji uspeh je zmagala na mladinskih olimpijskih igrah, sledijo pa mu stopničke v svetovnem pokalu.

Kakšen je tvoj rekord?

Moj rekord je 134 m, v Planici.

Glede na to da skoke trenirata oz. sta jih trenirala tudi tvoja sestra in brat, me zanima, ali si preskočila njun rekord?

Bratovega rekorda 187 m nisem preskočila nikoli, sestro pa sem že premagala, saj sva skupaj tekmovali kar nekaj let.

Pri komaj 15-ih letih si že debitirala v svetovnem pokalu. Kakšni so tvoji spomini na to tekmo? Ali je bilo prisotne kaj več treme in spoštovanja do tekmic kot prej, ko si tekmovala v COC (celinski pokal) in na tekmah alpskega pokala?

Drugače je bilo le to, da je bila tekma višjega ranga in da je bil prenos v živo. Čutila sem več odgovornosti,

pa tudi sproščenosti in užitka. Dekleta poznam že od prej, saj z njimi tekmujem že kar nekaj časa.

Prve stopničke v svetovnem pokalu si dosegla lansko leto v Sapporu. S kakšnimi občutki si odšla na tekmo? Ali se je od takrat kaj spremenilo?

Na tekmo sem odšla z zelo veliko motivacije po slabem začetku sezone. Breme je bilo po tej tekmi manjše in sezono sem nadaljevala veliko bolj sproščeno.

Katera tekma v svetovnem pokalu se ti bo najbolj vtisnila v spomin?

Najprej sem pomislila na celoten vikend v Oberstdorfu (Nemčija). Med najljubšimi tekmami pa mi je tekma na večji skakalnici v Oslu (Norveška).

Lansko leto si se udeležila tudi olimpijskih iger mladih, ki so bile februarja v Lillehamerju (Norveška). Tam si nastopila zelo dobro, saj si najprej na posamični tekmi postala mladinska olimpijska prvakinja, nekaj dni kasneje pa ste z Borom Pavlovičem in Vidom Vrhovnikom postali prvaki še na ekipni tekmi. Kakšni so spomini, občutki na te tekme in dni? Ali si čutila kaj več pritiska in treme pred temi tekmami, saj si veljala že prej za favoritko na tekmi?

Počutila sem se, kot da mi ne sme spodleteti. Sicer pa je bila to ena najbolj zanimivih izkušenj v mojem življenju.

Prav tako si teden dni kasneje nastopila na mladinskem svetovnem prvenstvu v Rasnovu (Romunija), kjer si prav tako veljala za favoritko. Kako bi opisala ti dve tekmi?

Tekmi sta se odvili zelo hitro, saj se je načrtovan program tekem spremenil zaradi slabega vremena oz. spomladanskih temperatur. Tako se je bilo treba zelo hitro prilagoditi na razmere in takratno situacijo. Po razočaranju na posamični tekmi sem domov odšla

zadovoljna, saj sem na ekipni pokazala dobre skoke.

Glede na to, da si veliko časa zaradi treningov, tekem in priprav odsotna od šolskih klopi, kako se ti profesorji prilagodijo? Ali imaš zaradi pogoste odsotnosti večje težave, ko se vrneš v šolo? Kako usklajuješ šolo in treninge?

Profesorji se mi prilagodijo z najavljenim ustnim spraševanjem in možnostjo pisanja testa izven rednega roka. Šolo in treninge usklajujem tako, da sem dopoldne v šoli, nato pa me trener odpelje na trening. Po končanem treningu odidem domov, kjer naredim nalogo in se zgodaj odpravim spat.

Hvala za tvoj čas, želim ti čim manj poškodb in čim daljše skoke. Upam, da te bomo videli tudi že na naslednjih olimpijskih igrah, ki bodo leta 2018 v Južni Koreji.

Klub: SSK Alpina Žiri

Rekord: 134 m, Planica

Največji uspehi:

1. mesto posamično mladinske olimpijske igre Lillehammer 2016
1. mesto ekipno mladinske olimpijske igre Lillehammer 2016
1. mesto ekipno mladinsko svetovno prvenstvo Rasnov 2016
1. mesto ekipno mladinsko svetovno prvenstvo Liberec 2013
1. mesto poletna velika nagrada Courchevel 2013
2. mesto Sapporo 2016
3. mesto Zao 2016
3. mesto Oberstdorf 2016
3. mesto ekipno mladinsko svetovno prvenstvo Erzurum 2012

SAMOTA (cikel 6 sonetov)

Sedel je tam,
s soncem obsijan
in bil je čisto sam.
Mu rečem dober dan.

Njegove lepe oči
se vame zazrejo.
S pogledom me muči,
da se roké mi potejo.

Stopim pogumno
korak proti njemu.
Saj to ni neumno?

Zdi se kot prava poteza,
ko iztegne dlan proti meni.
Ali je to morda le pretveza?

Ovije z roko me močno,
kliče v sedanjost,
a vse je tako motno,
ko prebujam se v svetlost.

S prsti se dotakne,
mojega lica previdno,
na pamet mu kane,
da nekaj v meni ni vidno.

Solze so še vedno v očeh.
Nisem pozabila na osamo,
pozabiti bi bil greh.

V mislih samota bo z zidom
obdana,
ob njem bom skrita pred njo,
tema bo za vedno pregnana.

Ali je to morda le pretveza?
Bo povzročil potres?
Ali bo na srčno rano preveza,
ko razblini se bes?

Sežem v dlan mu nežno,
nato potegnem me k sebi.
Pogledam proti njemu le bežno,
čeprav takoj vem, da prizadel me
ne bi.

V nosnice zaplava
mi vonj po pomladi.
Je boljši kot jutranja kava.

Oči se kar same zaprejo,
Ob vonju omamnem,
Misli drugam poletejo.

Tema bo za vedno pregnana,
hlad bo nadomestila toplina,
čeprav samota ne bo še izgnana,
pomagala mi bo njegova bližina.

Gleda me, me nežno poljubi,
čeprav je le prekrasni neznanec,
vem, da postal bo moj ljubi.
Morda celo srečen bo konec.

Za zimo prišla je pomlad.
Vidi tudi se na ljudeh,
vsak si danes želi biti mlad.

Na nama tisoče oči,
nekateri samotarje zavist slepi,
a nič mi več pomembno ni.

Misli drugam poletejo,
proč od tega časa in kraja.
Z drugimi spomini se prepletejo,
daleč stran od najinega raja.

Tam vlada samota,
toga in tiha,
je kot golota,
mrzel veter na dušo mi piha.

Začutim toplino njegove bližine,
spet ob njem sem na klopci,
a občutek samote ne mine.

Šibka sem in ne vem točno,
če si z njim upam naprej.
Ovije z roko me močno.

A nič mi več pomembno ni,
le da si ob meni ti.
Hitro, ljubi moj, se zmeni,
da smela bom ostati.

Želim si biti ob njem,
rešena samote.
Le njegov objem,
prežene moraste grozote.

Iskrene oči so zagotovilo,
na moje dvome,
učinkujejo kot zdravilo.

Stisne mojo dlan,
nikoli ne bo odšel drugam,
zacementil bo veliko mojih ran.

H.U.

ZA NAJU

Nikoli nisem vedel,
da počutim se tako.
A zdaj, ko pomislim nate,
postane mi hudo.

Odkar sem te prvič videl,
sem se do ušes zaljubil.
Da mi enkrat ljubezen boš vrnila,
to sem si obljubil.

Vedel sem, da bo težko,
a ko sem videl, da nimam šanse,
sem se vdal
in zaprl sam vase.

Ti ne veš,
kaj pomeniš mi.
Zame si žarek upanja,
v neskončni temi.

Nekega dne bi rad,
več kot prijatelj tebi bil.
Ne vem, kaj bi brez tebe,
ne vem, kaj bi storil.

Upam, da nekega dne,
ko ne bo več vaju,
vendarle obstaja možnost
za naju.

Echo

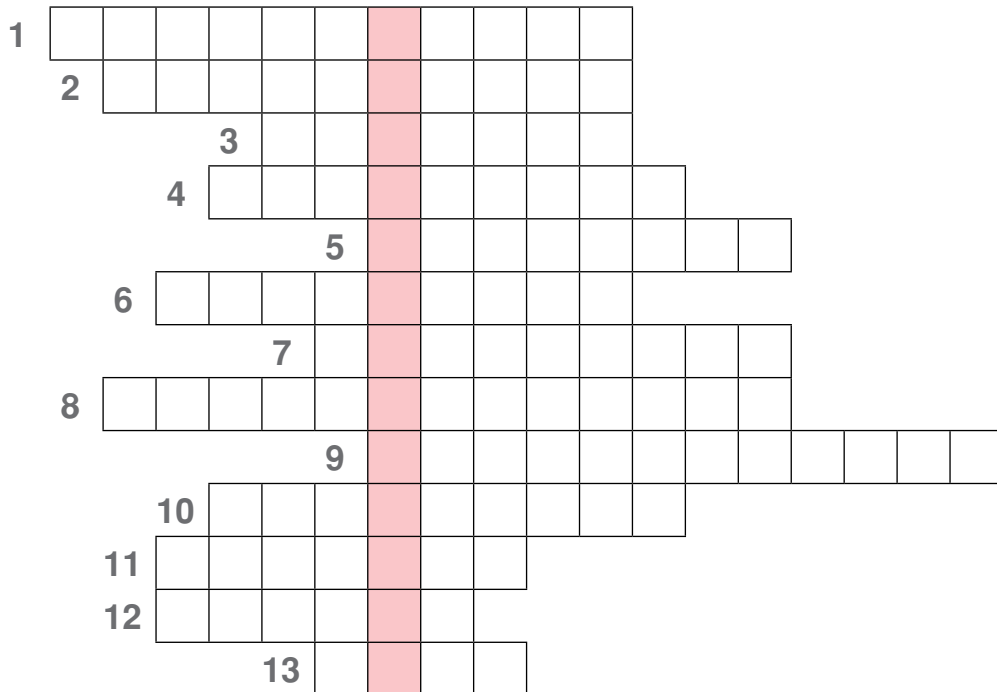

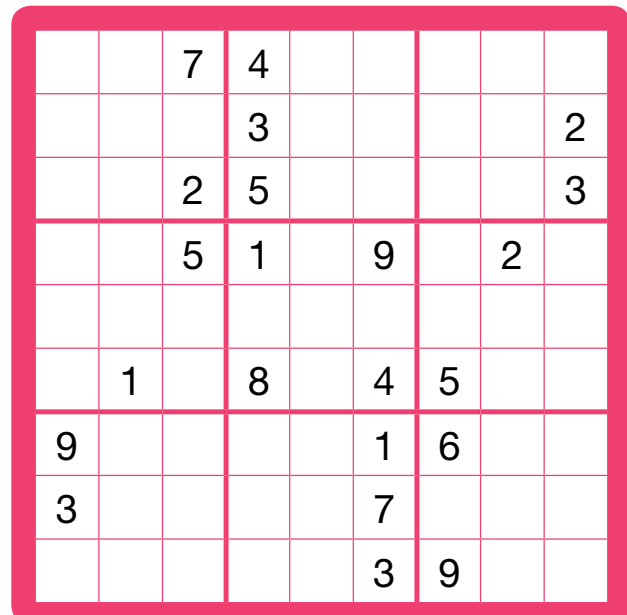
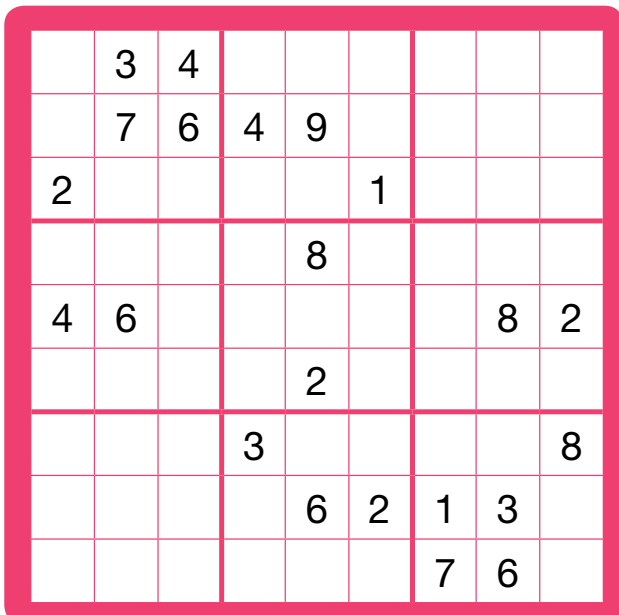

Naravovarstvena križanka

- Proces, v katerem rastline z uporabo svetlobne energije gradijo ogljikove hidrate iz vode in ogljikovega dioksida in sproščajo kisik.
- Število organizmov ene vrste na določenem predelu.
- Mešanica plinov, ki sestavljajo zrak okoli zemlje.
- Napajanje zemlje z vodo, zlasti s pomočjo kanalov in jarkov.
- Žival, ki se hrani z rastlinami in živalmi.
- Veda o medsebojnih vplivih med živimi bitji in njihovem okolju.
- Dolgotrajen proces spreminjanja organizmov, ki pogosto poteka milijone let.
- Vnašanje nenaravnih snovi ali čezmerne količine naravnih snovi na kako območje.
- Ponovna uporaba še koristnih snovi.
- Samozadosten sistem, ki je sestavljen iz življenjske združbe rastlin in živali v določenem življenjskem prostoru in njenega neživega okolja.
- Odnos med organizmoma različnih vrst, od katerega imata oba korist.
- Živa in neživa _____?
- Eden od velikih ekosistemov na zemeljskem površju. Vsak je zrela življenjska združba posameznega dela sveta z določenim podnebjem.

Sudoku

Poslovilno pismo generacije 2016

Obdobje obiskovanja srednje šole je brez dvoma pomembno obdobje v življenju vsakega človeka. Srednja šola je čas odraščanja, iskanja samega sebe, novih preizkušenj, oblikovanja osebnosti in pozitivne samopodobe.

Z mano je bilo ravno tako. V odgovor na vprašanje: "Kaj vse sem se naučila v času šolanja?" bi lahko napisala cel roman. A najpomembneje izmed vsega je, kako premagovati svoje težave. Življenje ni ravna cesta, ima ovinke, križišča, semaforje. V življenju so vzponi in padci. Naučila sem se tudi, da močan ni tisti, ki nikoli ne pade, temveč tisti, ki se po padcu pobere.

Moji občutki ob koncu šolanja so mešani. Ko med pisanjem pisma razmišljam o tem, kaj sem občutila prvi dan na šoli, je odgovor strah. To je bil strah pred neznanim. Zame je bil to začetek novega obdobja. Čas je počasi mineval, jaz sem odraščala, postajala zrelejša, odločnejša, samozavestnejša. Pred zgolj nekaj leti si ne bi upala napisati tega sestavka, danes pa mi je to v veselje in izziv. Med šolanjem mi je bilo včasih težko, imelo me je, da bi vse skupaj pustila, a sem vztrajala dalje. Vztrajanje je še nekaj, česar sem se naučila v času šolanja, prav tako potrpežljivosti.

Zavedajmo se, da v življenju včasih ne gre vse tako, kot smo si zamislili, da vsega, kar si želimo, ne dobimo takoj ali pa sploh ne. Ne smemo se obremenjevati, če kdaj kaj ne gre po naših načrtih, če doživimo neuspeh, poraz. Vse to so zgolj preizkušnje, s katerimi rastemo, se učimo, postajamo močnejši. Razmišljajmo s svojo glavo, širimo obzorja, predvsem pa se izobražujmo. Sledimo svojim sanjam in ne poslušajmo tistih, ki nam govorijo, da nam ne bo uspelo. V življenju ne moramo ugajati vsem in vsakomur. Ne živimo po pričakovanjih drugih, živimo po svoje. Trudimo se, da smo večino časa pozitivni, življenje je prekratko za zamere in obžalovanja. Ne pozabimo se kdaj pa kdaj odklopiti od vsega in poslušati zgolj svojo dušo in srce. V življenju potrebujemo zabavo, pomembna je tudi pot, po kateri gremo.

Bodoče generacije, srečno!

Ana Japelj, dobitnica zlatega Cankarjevega priznanja 2016

